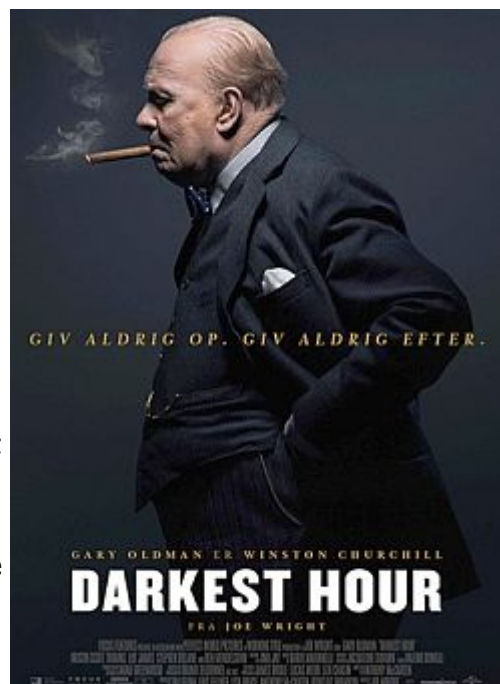

Darkest Hour

Interessant, men snakkesalig Af Lasse Rasmussen

Filmen ”Darkest Hour” følger Winston Churchill i hans første tid som engelsk premierminister fra maj 1940 – en periode, som er afgørende i engelsk historie: Skal man vælge at tage kampen op eller skal man indlede forhandlinger med Adolf Hitler og Nazi-Tyskland? Churchill vælger fra første færd at mobilisere befolkningen til kamp. Som det udtrykkes i filmen: ”Han mobiliserede det engelske sprog og sendte det i krig.”

”Darkest Hour” er den anden film inden for et år, som beskæftiger sig med den indledende fase af Anden Verdenskrig set fra englændernes synspunkt. Den første var ”Dunkirk”, som fulgte redningen af engelske soldater fra den franske kyst. Denne begivenhed indgår også som en væsentlig del af Churchill-filmen. Hertil kan man lægge Lone Scherfigs ”Their Finest Hour” (2016), som har fokus på filmindustriens mobilisering af den engelske befolkning – og amerikanerne – i begyndelsen Anden Verdenskrig. Faktisk er Scherfigs film den bedste film af de tre, men det er en anden snak.

At flere film inden for kort tid beskæftiger sig med den gryende modstand mod en farlig udvikling i fortidens Europa, kan tolkes som kommentar til vor tids Europa. Der tales meget om, at (kontinental-)Europa, er tabt, og at det er englænderne, der alene må tage kampen op – europæerne kan ikke hjælpe dem. Dette kan tolkes som en kommentar til øjeblikkets politiske situation i dagens Europa – et Europa, som er under forandring på grund af indvandring fra Mellempøsten og Afrika, og et England, som nu med Brexit har valgt at træde ud af EU og distancere sig i forhold til resten af Europa.

Churchill giver pudsig nok på et tidspunkt i filmen udtryk for, at den øvrige del af det engelske imperium vil komme dem til hjælp om nødvendigt. Hjælpen skal snarere hentes fra den øvrige verden end fra kontinental-Europa. Chamberlain og Halifax og deres støtter ønsker en anden politik end Churchill. De ønsker at forhandle en fredsaftale med Hitler, tilpasse sig hans krav, hvis de nu ikke er alt for urimelige. Heri kan man måske også se en parallel til nutidens skel i vurderingen af indvandringen.

Portrættet af Churchill i ”Darkest Hour” adskiller sig ikke væsentligt fra den gængse opfattelse af manden som en kontroversiel skikkelse i engelsk politik: en mand med mange fjender og reelt set kun en enkelt ven, flasken. Alligevel kan dette Churchill-portræt få én og anden til at tænke på den nuværende præsident i USA, Donald Trump.

Både Churchill og Trump er rigmænd uden meget kontakt til den virkelige verden. Filmen gør et stort nummer ud af, at Churchill aldrig har kørt med undergrundsbanen, alligevel er han god til at snakke med og opfatte hvad den jævne mand vil – ganske som Trump. Begge siger tingene ligeud; de er meget upopulære i vide kredse; de har begge en lidt blakket fortid – Churchill som minister med ansvar for en militær katastrofe, Gallipoli,

Trump som byggematador og 'reality' TV stjerne. Churchills politiske modstandere prøver at vælte ham, men han er for populær og har opfanget folkestemningen korrekt, og derfor kan han ikke afsættes – også en parallel til Donald Trump, formodentlig. Både Churchill og Trump blev de uventede, specielle mænd, som passede til en speciel situation.

Det er nutidige paralleller som disse, der gør filmen interessant. Selve portrættet af Churchill er klichéfyldt, og rent filmisk er det lidt af en prøvelse at se en film, der skildrer en person, der har sin eksistensberettigelse i sine oratoriske evner. Det gør filmen meget snakkesalig og stillestående. Man får heller ikke særlig meget at vide om, hvilke politiske synspunkter Churchill i øvrigt havde.

Med vægten lagt på de kendte sider af Churchill lægger filmen sig dermed i slipstrømmen af film, som satser på, at hovedrolle-indehaveren så tæt som muligt skal ligne og lyde som den person, han portrætterer, jævnfør Jamie Foxxs glimrende portrættering af Ray Charles i "Ray" (2004) og Phillip Seymour Hoffmans portræt af den uudholdelige forfatter i "Capote" (2005). Selv om Gary Oldman gør det godt i "Darkest Hour", er det ikke nok. Som Elvis Presley sang engang : "A little less conversation, a little more action, please."

Filmfakta

USA/GB 2017 – Instr.: Joe Wright – Manu: Anthony McCarten – Medv.: Gary Oldman (Winston Churchill) Kristin Scott Thomas (Clemmie Churchill), Ben Mendelsohn (King George VI), Lily James, Ronald Pickup, Stephen Dillane, Samuel West, David Schofield, Richard Lumsden – 124 min. – biografpremiere d. 25/1 2018 – udlejning/pressebillede: UIP

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=11494&area=2>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/darkest-hour-2017-film-review-by-jennie-kermode>

<https://www.theguardian.com/film/2017/sep/13/darkest-hour-review-gary-oldman-toronto-film-festival-tiff>